

f.eks. ansatte medarbejdere. Endvidere er det efter gældende ret tvivlsomt, om bestemmelsen omfatter programmer, der overføres via kommunikationssatellit.

Forslaget til en ændret formulering af § 54, stk. 2, indebærer, at det særlige nævns kompetence gøres generel, dvs. at nævnet i forhold til radiofonierne bliver kompetent til at træffe afgørelse med hensyn til alle typer af kabelspredningsrettigheder, som en radiofoni måtte sidde inde med, og i forhold til alle typer af programmer, også kommunikationssatellitprogrammer. For så vidt angår programmer, der omfattes af den gældende tvangslicensordning i § 22 a, opretholdes den gældende bestemmelse om, at afgørelse om fastsættelse af vederlag, som et radio- eller fjernsynsforetagende måtte gøre krav på i forbindelse med kabelspredning af sådanne programmer, kun kan træffes på grundlag af krav fremsat af foretagendet gennem den efter § 22 a godkendte fællesorganisation (Copy-Dan). I § 54, stk. 2, 3. pkt., opretholdes endvidere henvisningen til § 22 a, stk. 4 og 5. Dette indebærer bl.a., at de særlige forældelsesregler, som gælder for vederlagskrav, der skal gøres gældende gennem fællesorganisationen, også vil gælde i forhold til radio- og tv-foretagender, i det omfang deres krav skal gøres gældende gennem denne organisation.

Det bemærkes, at nævnet med forbehold af almindelig domstolskontrol efter § 54, stk. 1, har den endelige administrative afgørelse.

Tidsmæssigt er det som nævnt nødvendigt at gennemføre forslaget særskilt i forhold til det generelle forslag til en ny ophavsretslov, som påregnes fremsat i januar 1995. Dette skyldes, at det efter art. 12, stk. 2, i satellit- og kabeldirektivet ikke vil være muligt for Danmark på længere sigt at udnytte den foreslåede udvidede nævnskompetence, hvis den ikke er gennemført i dansk lovgivning inden den 1. januar 1995.

Den almindelige opfyldelse af satellit- og kabeldirektivet vil af lovgivningssystematiske grunde blive foreslået gennemført i forbindelse med det generelle forslag til ny ophavsretslov.

Lovforslaget medfører ikke direkte økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for staten, amtskommunerne eller kommunerne. De indirekte økonomiske, herunder erhvervsøkonomiske, konsekvenser, som måtte følge af kendelser afsagt af det i ophavsretslovens § 54 omtalte nævn, og omfanget af den brug af beskyttede værker m.v., som sådanne kendelser måtte lede til, kan der efter sagens natur ikke gives nogen oplysning om.